כל האסורין פרק שישי תמורה כח.

כל האסורין [לגבי מזבח] אוסרין בכל שהן. אפי' נתערבו אחד באלף כולן אסורין למזבח אם אינו ניכר. וכולהו משכחת להו דאינן ניכרין אבל טרפה לא אלא כדמוקים לה במסכת זבחים בפרק כל הזבחים שנתערבו (דף עד:) כגון שנתערבה דרוסת הזאב בנקיבת הקוץ אי נמי בולד טרפה ואליבא דר"מ דאמר לא יקרב: **גמ' וקשיא לן.** התם[1] מאי אפי' דקאמר דהא קתני כל הזבחים שנתערבו בחטאות המתות דמשמע אחד מן הזבחים נתערב בהיכה חטאות המתות ואפי' אחד דאיתר ברבוא דאיסור כולן יאותו ומאי (ב) קאמר[2] פסיטא לן דכ"ש דכי הוי איסורא יותר טפי (בגי איסור)[3] פסיטא דאיתותו דהא איסור רוחא. **ומשנינן.** התם[4] דהכי קתני כל הזבחים שנתערב בהן אחד מחטאות המתות דמשמע דאחד חטאת נתערבה בזבחים כשהיו הרבה ואפילו אחת לאיסור ברבוא דאיתר כולן יאותו ולא בטיל אד ביניייהו ולמה לי למיהדר ולמימרי הכא: **פסס הוא.** גבי חטאות המתות ושור הנסקל: **דאיסורי הנאה גינהו.** ומשום הכי משיני ולא בטלי: **אכל.** הני דאמתני' רובע וגרבע דאמתרין בגמרא להדיוט דהכי עסקינן שרבע או גרבע על פי עד אחד לאיסה נקלת נכך אי שהבעלים הודו ומודה בקנס פטור אימא לבטלו קמ"ל מתניתין: **וזבחים** [עב.] **גרסי'**[5] **תו** ואי אשמעינן הא דאמורה ה"מ הכא הוא לגבוה מאים ומשום הכי לא בטלי וירבו עד שיסתאבו ויאכלם להדיוט אבל מלמא להדיוט אמי אסורה אימא לבטלו קמ"ל דאם יאותו דאפי' לגבי הדיוט לא בטיל דאי בטיל אימא ירבו עד שיוממו ויפדו ויאכלם להדיוט: **פגינא דאם בזבחים** [עא.] (ברובע) **אחד מן הזבחים שנתערב ברובע וגרבע דאולין ירבו עד שיסתאבו וימכרו ויביא דמי היפה שכבר קרבן מאותו סמוך.** כלומר ממון אותו קרבן שנתערב בהן אם אלמים היו יביא דמי יפה שבהן אלמים דיד הקדש על העליונה ואם עולה היתה יביא דמי היפה עולה. אלמא שמעי' מהתם דלא בטלי ברובע: **תדא כחולין.** מתני' דהכא מיירי בנתערבו כשהן חולין ואחר כך הקדישן ונתערבו כשהן קדושים דהתם קתני כל הזבחים: **אכל.** הכא גבי חולין דלא מתיסר בשעת תערובות דלא שייך כהו אלא גבוה אימא ליבטלו וכי מקדיש להו קדשי שפיר דהא כבר אינעביל ליה איסור וליקרבו קמ"ל: **וזבחים** [עא.]: קפדיק ריפתי הא דתמורה ולא בעי הא דזבחים ומשני הכא תקנתא אינעבל ליה לכהי הדר מנא לה הכא דזבחים דהתם בתמורה מנא לאוסרין בכל שהן ולא מנא תקנתא והכא מנא תקנתא ימכרו ויביא דמי יפה שהן מאותו המין: **וכחולין נמי פגינא.** דאפילו בחולין ממש לא בטלי בגמרא בעלי חיים וכל הגך דמשיני' **ועורות לנוזין.** מפרש במסכת ע"ז (דף לב.) **שנוקרין** כנגד הלב יג) עגול בדרך אומנות נקב הליטתו האימורין והקרביים לעבודת כוכבים ומקריבה עבודת כוכבים אסור בהנאה: **ושיער גויר.** אסור בהנאה דבעי שיגוע מתת הדוד: **וכשר בחלב.** תמיכת בשר שנתבשלה בחלב ושוב נתערבה בחלב תמיכות כולן אסורות ואליבא דמאן דאמר בשר בחלב אסור בהנאה בשמיטת חולין בפרק כל הבשר יד) (דף קיד:): **מאי שנא הכא.** נקדשים דמני איסורי הנאה כגון מעות המתות ושור הנסקל ואיסורי אכילה כגון טרפה דהדר הדדי: **מערובת דחולין כו'.** כלומר דגבי מסכת עבודת כוכבים הוי מערובת דחולין דאיפסדיק ותני איסורי הנאה לחוד דקתני (ע"ז כט:): ואלו אסורין ואוסרין בכל שהן ואלו דכרים שאינן אסורין איסור הנאה אבל עובד כוכבים ואין ישראל רואהו כו' מיסתברא קאי גבי מסכת עבודת כוכבים משום דבעי לפרושי איסורי דיין נסך דדמיין[6] ליה דהם נמי אסורין בהנאה: הכא נמי גבי זבחים דדמיין[6] ליה דכולהו אסורין לגבוה: **מן הבהמה.** משמע דלא כל הבהמה: **והכא דין הוא.** ולא צריך קרא: **תורש בשור וכתמור יוכיח.** שמותר לגבוה אם הקדישו אחרי כן: **עול לך מה שהכאת.** דלאו פירכא היא מהאי טעמא דקתני: **סרי שנתעבדה עבירה בשני עדים.** כלומר הרי יש לך להביא בדין זה אותו שני עדים מעידין כו שרבע או שגרבע דהוא ודאי מיתה ואסור לגבוה: **על פי עד אחד או על פי הבעלים.** דליכא מיתה מנין לך דאסורין לגבוה אי לאו קרא: **דודאה עד אחד פוסלנו מהקרבה.** דכיון דאמר מכם מוס קבוע הוא פסול מהקרבה: **פוסלנו מאכילה.** שהרי בסקילה הוא: ליפוייהן

[1] כל האסורין לגבי מזבח אוסרין בכל שהן [2] הרובע והגרבע והמוקצה והנעבד [3] והאתנן [4] ומחיר [5] והכלאים [6] והטרפה [7] ויוצא דופן איזהו מוקצה [8] המוקצה לעבודת כוכבים הוא אסור ומה שעליו מותר ואיזהו [9] הנעבד כל שעובדין אותו הוא ומה שעליו אסור [10] וזה וזה מותר באכילה: **גמ'** אמר מר אוסרין בכל שהן [11] דלא בטלי ברובא תנינא [12] כל הקדשים שנתערבו בחטאות מתות או בשור הנסקל אפי' אחד ברבוא ימותו וקשיא לן [13] מאי קאמר [14] הכי קתני נתערבו בהן מחטאות מתות או שור הנסקל אפילו [15] ברבוא ימותו אצטריך ס"ד אמינא [16] התם הוא דאיסורי הנאה אבל הכא דלאו איסורי הנאה אימא ליבטל ברובא קמ"ל [17] ורובע וגרבע נמי [18] תנינא [19] נתערבו [20] רובע וגרבע ירעו עד שיסתאבו וימכרו ויביא בדמי [21] יפה שבהן מאותו המין אמר רב כהנא אמריתה לשמעתא קמיה דרב שימי בר אשי אמר לי חדא בחולין וחדא בקדשים וצריכי דאי אשמועינן גבי קדשים משום דמאיסי אבל גבי חולין אימא ליבטלי [22] ובחולין נמי תנינא [23] ואלו אסורין ואוסרין בכל שהן ליין נסך [24] ועבודת כוכבים [25] וציפרי מצורע [26] ועורות לבובין [27] ושיער גזיר [28] ופטר חמור [29] ובשר בחלב [30] ושור הנסקל [31] ועגלה ערופה [32] וחולין שנשחטו בעזרה [33] [ושעיר המשתלח] הרי אלו אסורין ואוסרין בכל שהן צריכי [34] דאי אשמעינן התם [35] (דאיסורי הנאה דלא בטלי אבל הכא ליבטלי) ואי אשמעינן הכא דלגבוה דמאים אבל להדיוט אימא [36] איסורי הנאה ליבטלו ברובא [37] קמ"ל [38] ורובע וגרבע מנלן דאסירי לגבוה דתנו רבנן [39] מן הבהמה להוציא רובע וגרבע והלא דין הוא ומה בעל מום שלא נתעבדה בה עבירה פסול לגבי מזבח רובע וגרבע שנעבדה בהן עבירה אינו דין שאסורין לגבי מזבח חורש בשור וחמור יוכיח שנתעבדה בו עבירה ומותר לגבי מזבח מה לחורש בשור וחמור שאין חייבין מיתה תאמר ברובע וגרבע שחייבין מיתה טול לך מה שהבאתה הרי שנתעבדה בהן עבירה בשני עדים נעבדה בהן עבירה על פי עד אחד או על פי הבעלים מנין אמר רבי שמעון אני [40] דן ומה בעל מום שאין התראת שני עדים פוסלתו מאכילה הודאת עד אחד פוסלתו מהקרבה [41] ברובע וגרבע שהודאת שני עדים פוסלתו מאכילה אינו דין שהודאת עד אחד פוסלתו מהקרבה ת"ל מן הבהמה להוציא רובע וגרבע והא אתיא מדינא [42] [43] (לא אתיא) אמר

כל האסורין. אבל הבא דלאו איסורי [הנאה] נינהו אימא ליבטלו ברובא וכפ' התערובות (זבחים עא:) קאמר ולא אשמועי' הכא ה"מ דלהדיוט אריים קמ"ל הך דקתני התם יאותו ואפי' להדיוט אמיני: **והרובע** והגרבע. התם בפרק התערובות (שם) מצני לי מהתם מי קתני בכמה והכא קתני בכל שהוא והן דהתם אינעבל לגבוה אי לאו קרא (ולא אשמעינן תקנתא) (והכא מצני להו לעלמא): **חורש** בשור וחמור יביא שנעבדה בו עבירה ומותר למזבח. כדדרשינן מגלה לי אתה מקריב אבל אתה מקריב קדשים שנתעבדה בהן עבירה: **טול** אתה מה שהבאתה. פרש"י לאו פירכא היא מהאי טעמא הרי שנתעבדה בה עבירה בשני עדים כלומר הרי יש לך להביא בדין זה אותו שני עדים מעידין בו שרבע או שגרבע דהא ודאי חייב מיתה ואסור לגבוה על פי עד אחד או על פי הבעלים לליכא מיתה מנין לך דאסורין לגבוה אי לאו קרא עכ"ל וא"ת למה לי קל וחומר לרובע וגרבע ע"פ שני עדים תיפוק ליה ממסקה ישראל לקמן (דף כט.) דדרשינן מן המותר לישראל והאי הרי הוא אסור בהנאה וי"ל דאיצטריך היכא דשמעו והקריבו קודם שנגמר דינו דמותר בהנאה הוא כדאיתא בכ"ק פרק אלו נבלות ומתנות (דף מא.) אי נמי יש לפרש טול מה שהבאת הרי שנעבדה בו עבירה בכ' עדים ואפילו לקל וחומר לא צריכנא דבלאו הכי נמי ידע ביה שהוא אסור לגבוה:

כל האסורין [לגבי מזבח] אוסרין בכל שהן. אפי' נתערבו אחד באלף כולן אסורין למזבח אם אינו ניכר. וכולהו משכחת להו דאינן ניכרין אבל טרפה לא אלא כדמוקים לה במסכת זבחים בפרק כל הזבחים שנתערבו (דף עד:) כגון שנתערבה דרוסת הזאב בנקיבת הקוץ אי נמי בולד טרפה ואליבא דר"מ דאמר לא יקרב: **גמ' וקשיא לן.** התם[1] מאי אפי' דקאמר דהא קתני כל הזבחים שנתערבו בחטאות המתות דמשמע אחד מן הזבחים נתערב בהיכה חטאות המתות ואפי' אחד דאיתר ברבוא דאיסור כולן יאותו ומאי[2] קאמר[2] פסיטא לן דכ"ש דכי הוי איסורא יותר טפי (בגי איסור)[3] פסיטא דאיתותו דהא איסור רוחא. **ומשנינן.** התם[4] דהכי קתני כל הזבחים שנתערב בהן אחד מחטאות המתות דמשמע דאחד חטאת נתערבה בזבחים כשהיו הרבה ואפילו אחת לאיסור ברבוא דאיתר כולן יאותו ולא בטיל אד ביניייהו ולמה לי למיהדר ולמימרי הכא: **פסס הוא.** גבי חטאות המתות ושור הנסקל: **דאיסורי הנאה גינהו.** ומשום הכי משיני ולא בטלי: **אכל.** הני דאמתני' רובע וגרבע דאמתרין בגמרא להדיוט דהכי עסקינן שרבע או גרבע על פי עד אחד לאיסה נקלת נכך או שהבעלים הודו ומודה בקנס פטור אימא ליבטלו קמ"ל מתניתין: **וזבחים** [עב.] **גרסי'**[5] **תו** ואי אשמעינן הא דאמורה ה"מ הכא הוא לגבוה מאים ומשום הכי לא בטלי וירבו עד שיסתאבו ויאכלם להדיוט אבל מלמא להדיוט אמי אסורה אימא לבטלו קמ"ל דאם יאותו דאפי' לגבי הדיוט לא בטיל דאי בטיל אימא ירבו עד שיוממו ויפדו ויאכלם להדיוט: **פגינא דאם בזבחים** [עא.] (ברובע) **אחד מן הזבחים שנתערב ברובע וגרבע דאולין ירבו עד שיסתאבו וימכרו ויביא דמי היפה שכבר קרבן מאותו סמוך.** כלומר ממון אותו קרבן שנתערב בהן אם אלמים היו יביא דמי יפה שבהן אלמים דיד הקדש על העליונה ואם עולה היתה יביא דמי היפה עולה. אלמא שמעי' מהתם דלא בטלי ברובע: **תדא כחולין.** מתני' דהכא מיירי בנתערבו כשהן חולין ואחר כך הקדישן ונתערבו כשהן קדושים דהתם קתני כל הזבחים: **אכל.** הכא גבי חולין דלא מתיסר בשעת תערובות דלא שייך כהו אלא גבוה אימא ליבטלו וכי מקדיש להו קדשי שפיר דהא כבר אינעבל ליה איסור וליקרבו קמ"ל: **וזבחים** [עא.]: קפדיק ריפתי הא דתמורה ולא בעי הא דזבחים ומשני הכא תקנתא אינעבל ליה לכהי הדר מנא לה הכא דזבחים דהתם בתמורה מנא לאוסרין בכל שהן ולא מנא תקנתא והכא מנא תקנתא ימכרו ויביא דמי יפה שבהן מאותו המין: **וכחולין נמי פגינא.** דאפילו בחולין ממש לא בטלי בגמרא בעלי חיים וכל הגך דמשיני' **ועורות לנוזין.** מפרש במסכת ע"ז (דף לב.) **שנוקרין** כנגד הלב יג) עגול בדרך אומנות נקב הליטתו האימורין והקרביים לעבודת כוכבים ומקריבה עבודת כוכבים אסור בהנאה: **ושיער גויר.** אסור בהנאה דבעי שיגוע מתת הדוד: **וכשר בחלב.** תמיכת בשר שנתבשלה בחלב ושוב נתערבה בחלב תמיכות כולן אסורות ואליבא דמאן דאמר בשר בחלב אסור בהנאה בשמיטת חולין בפרק כל הבשר יד) (דף קיד:): **מאי שנא הכא.** נקדשים דמני איסורי הנאה כגון מעות המתות ושור הנסקל ואיסורי אכילה כגון טרפה דהדר הדדי: **מערובת דחולין כו'.** כלומר דגבי מסכת עבודת כוכבים הוי מערובת דחולין דאיפסדיק ותני איסורי הנאה לחוד דקתני (ע"ז כט:): ואלו אסורין ואוסרין בכל שהן ואלו דכרים שאינן אסורין איסור הנאה אבל עובד כוכבים ואין ישראל רואהו כו' מיסתברא קאי גבי מסכת עבודת כוכבים משום דבעי לפרושי איסורי דיין נסך דדמיין[6] ליה דהם נמי אסורין בהנאה: הכא נמי גבי זבחים דדמיין[6] ליה דכולהו אסורין לגבוה: **מן הבהמה.** משמע דלא כל הבהמה: **והכא דין הוא.** ולא צריך קרא: **תורש בשור וכתמור יוכיח.** שמותר לגבוה אם הקדישו אחרי כן: **עול לך מה שהכאת.** דלאו פירכא היא מהאי טעמא: **סרי שנתעבדה עבירה בשני עדים.** כלומר הרי יש לך להביא בדין זה אותו שני עדים מעידין בו שרבע או שגרבע דהוא ודאי מיתה ואסור לגבוה: **על פי עד אחד או על פי הבעלים.** דליכא מיתה מנין לך שאסור לגבוה אי לאו קרא: **דודאה עד אחד פוסלנו מהקרבה.** דכיון דאמר מכם מוס קבוע הוא פסול מהקרבה: **פוסלנו מאכילה.** שהרי בסקילה הוא: ליפוייהן

[1] כל האסורין לגבי מזבח אוסרין בכל שהן [2] הרובע והגרבע והמוקצה והנעבד [3] והאתנן [4] ומחיר [5] והכלאים [6] והטרפה [7] ויוצא דופן איזהו מוקצה [8] המוקצה לעבודת כוכבים הוא אסור ומה שעליו מותר ואיזהו [9] הנעבד כל שעובדין אותו הוא ומה שעליו אסור [10] וזה וזה מותר באכילה: **גמ'** אמר מר אוסרין בכל שהן [11] דלא בטלי ברובא תנינא [12] כל הקדשים שנתערבו בחטאות מתות או בשור הנסקל אפי' אחד ברבוא ימותו וקשיא לן [13] מאי קאמר [14] הכי קתני נתערבו בהן מחטאות מתות או שור הנסקל אפילו [15] ברבוא ימותו אצטריך ס"ד אמינא [16] התם הוא דאיסורי הנאה אבל הכא דלאו איסורי הנאה אימא ליבטל ברובא קמ"ל [17] ורובע וגרבע נמי [18] תנינא [19] נתערבו [20] רובע וגרבע ירעו עד שיסתאבו וימכרו ויביא בדמי [21] יפה שבהן מאותו המין אמר רב כהנא אמריתה לשמעתא קמיה דרב שימי בר אשי אמר לי חדא בחולין וחדא בקדשים וצריכי דאי אשמעינן גבי קדשים משום דמאיסי אבל גבי חולין אימא ליבטלי [22] ובחולין נמי תנינא [23] ואלו אסורין ואוסרין בכל שהן ליין נסך [24] ועבודת כוכבים [25] וציפרי מצורע [26] ועורות לבובין [27] ושיער גזיר [28] ופטר חמור [29] ובשר בחלב [30] ושור הנסקל [31] ועגלה ערופה [32] וחולין שנשחטו בעזרה [33] [ושעיר המשתלח] הרי אלו אסורין ואוסרין בכל שהן צריכי [34] דאי אשמעינן התם [35] (דאיסורי הנאה דלא בטלי אבל הכא ליבטלי) ואי אשמעינן הכא דלגבוה דמאים אבל להדיוט אימא [36] איסורי הנאה ליבטלו ברובא [37] קמ"ל [38] ורובע וגרבע מנלן דאסירי לגבוה דתנו רבנן [39] מן הבהמה להוציא רובע וגרבע והלא דין הוא ומה בעל מום שלא נתעבדה בה עבירה פסול לגבי מזבח רובע וגרבע שנעבדה בהן עבירה אינו דין שאסורין לגבי מזבח חורש בשור וחמור יוכיח שנתעבדה בו עבירה ומותר לגבי מזבח מה לחורש בשור וחמור שאין חייבין מיתה תאמר ברובע וגרבע שחייבין מיתה טול לך מה שהבאתה הרי שנתעבדה בהן עבירה בשני עדים נעבדה בהן עבירה על פי עד אחד או על פי הבעלים מנין אמר רבי שמעון אני [40] דן ומה בעל מום שאין התראת שני עדים פוסלתו מאכילה הודאת עד אחד פוסלתו מהקרבה [41] ברובע וגרבע שהודאת שני עדים פוסלתו מאכילה אינו דין שהודאת עד אחד פוסלתו מהקרבה ת"ל מן הבהמה להוציא רובע וגרבע והא אתיא מדינא [42] [43] (לא אתיא) אמר

כל האסורין. אבל הבא דלאו איסורי [הנאה] נינהו אימא ליבטלו ברובא וכפ' התערובות (זבחים עא:) קאמר ולא אשמועי' הכא ה"מ דלהדיוט אריים קמ"ל הך דקתני התם יאותו ואפי' להדיוט אמיני: **והרובע** והגרבע. התם בפרק התערובות (שם) מצני לי מהתם מי קתני בכמה והכא קתני בכל שהוא והן דהתם אינעבל לגבוה אי לאו קרא (ולא אשמעינן תקנתא) (והכא מצני להו לעלמא): **חורש** בשור וחמור יביא שנעבדה בו עבירה ומותר למזבח. כדדרשינן מגלה לי אתה מקריב אבל אתה מקריב קדשים שנתעבדה בהן עבירה: **טול** אתה מה שהבאתה. פרש"י לאו פירכא היא מהאי טעמא הרי שנתעבדה בה עבירה בשני עדים כלומר הרי יש לך להביא בדין זה אותו שני עדים מעידין בו שרבע או שגרבע דהוא ודאי מיתה ואסור לגבוה על פי עד אחד או על פי הבעלים לליכא מיתה מנין לך דאסורין לגבוה אי לאו קרא עכ"ל וא"ת למה לי קל וחומר לרובע וגרבע ע"פ שני עדים תיפוק ליה ממסקה ישראל לקמן (דף כט.) דדרשינן מן המותר לישראל והאי הרי הוא אסור בהנאה וי"ל דאיצטריך היכא דשמעו והקריבו קודם שנגמר דינו דמותר בהנאה הוא כדאיתא בכ"ק פרק אלו נבלות ומתנות (דף מא.) אי נמי יש לפרש טול מה שהבאת הרי שנעבדה בו עבירה בכ' עדים ואפילו לקל וחומר לא צריכנא דבלאו הכי נמי ידע ביה שהוא אסור לגבוה:

עין משפט
נר מצוה

א א מיי' פ"ג מהל' איסורי מזבח הל' יב:
ב ב מיי' פ"ד מה הל' ח ופ"ג הל' ז:
ג ג מיי' פ"ד מה הל' ח ופ"ג הל' ז:
ד ד מיי' פ"ג מה הל"ו ופ"ד הל' טז:
ה ה מיי' מה פ"ג הל"ד:
ו ו מיי' מה פ"ג הל"י:
ז ז מיי' מה פ"ג הל"ד:
ח ח מיי' מה פ"ד הל' ו:
ט ט מיי' פ"ח מהל' ע"ז הל"ח טו"ס יו"ד סימן קמה סעיף ת:
י י מיי' פ"ו מהלכות פסולי המוקדשין הל' ח:
יא כ מיי' מה פ"ב הל"כ:
יב ל מיי' פע"ז מהל' מ"א הל' ו טו"ס יו"ד סימן קלד סעיף ת:
יג מ מיי' פ"ז מהל' ע"ז הל"ט טו"ס יו"ד מי' קמ:
יד נ מיי' פ"ח מהל' עומאת לאכל הל' ו ופ"יא מהלכות מ"א הל' ו:
טו ס מיי' פ"ו מהלכות ע"ז הלכה טו:
טז ע מיי' פ"ו מהל' שיר הלכה יד:
יז פ מיי' פ"יב מהלכות כלים הל' ד ופ"יז מהלכות מ"א הל' ז טו"ס יו"ד סימן שמ סעיף ת:
יח צ מיי' פע"ז מהלכות מ"א הל' ו טו"ס יו"ד סימן לב סעיף ת:
יט ק ר מיי' פ שם הלכה ו:
כ ש מיי' פ שם הלכה ו:
כא ת מיי' פ"ד מהל' איסורי מזבח הל' כ:

תורה אור השלם

1. דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אָדָם כִּי יַקְרִיב מִכֶּם קָרְבָּן לַיי מִן הַבְּהֵמָה מִן הַבָּקָר וּמִן הַצֹּאן תַּקְרִיבוּ אֶת קָרְבַּנְכֶם: ויקרא א ב

הגהות הב"ח

(א) גמ' מאי קאמר ומשנינן הכי קתני: (ב) ד"ה ר"מ וקשיא וכו' ומאי אפילו כו' דקאמר פסיטא:

הגהות הגר"א

[א] גמ' דאי אשמעינן התם דאיסורי הנאה כו'. גירסא שלמינו היא נכונה ולא כגי' רש"ק ומה דלא מסני כן מצוסים משום דשם פריך מהמתות מתות דאיסורי הנאה ניתו: [ב] שם קמ"ל. גירס"י ומ"ש התם בקדשים דמני איסורי הנאה ואיסורי אכילה בהדי הדדי וכ"ש גבי תערובות חולין דאיפסק ומני איסורי הנאה לחוד ואיסורי אכילה לחוד מסתברא קאי גבי יי"נ דאיסורי הנאה הוא מני איסורי הנאה דדמיין ליה כ"ש גבי זבחים דדמיין ליה דכולהו אסורין לגבוה:

שיטה מקובצת

א) ואיתותו נעבד אות ה': נ) שהן מאי קמ"ל דלא: ג) אפילו אחד ברובא: ד) אמינא ס"א ה"מ נתערב במידעם דאסור בהנאה אבל כי נתערב במידעם דלא אסור בהנאה לא אהכי אשמעינן הדא: ה) קמ"ל. ס"א הא נמי תנינא בסיפא דההיא דקתני סיפא דההיא נתערבו ברובע ברו: ו) נתערבו ברובע ונרבע: ז) בדמי היפה שבהן: ח) ליבטלו. ס"א ל"א אמר רב כהנא כו' עד אמר לי אי מההיא הוי"א ה"מ בקדשים אבל בחולין

[1] אימא לא אשמעינן הדא בחולין ודאסור בהנאה נמי תני חדא דימנא דתנן אלו אסורין כו': [2] אימא אפילו איסורי: [3] קמ"ל הרובע (אות ו' נמחק) ומאי שנא לענין תערובות קדשים דתני איסורי הנאה ואיסורי אכילה בהדי הדדי ותערובות חולין אפסיק ותני איסורי הנאה לחוד ואיסורי אכילה לחוד כי קאים בע"ז משום דבעי לפרושי איסורי דיין נסך פריש נמי כל איסורי הנאה כגון מעות המתות ושור הנסקל ואיסורי אכילה דהכי אינעבל ליה כי קאים הכא משום דבעי לפרושי מוקצה דעבד ואתנן ומחיר פריש נמי כל האסורים לגבי מזבח דדמיין ליה: [4] אני אדרינו דמה בעל מום שאין התראת שני עדים: [5] על תיבות לא אחיא נרשם עליהם קו מלמעלה להורות כי לפ"ד ראוי למחקו: [6] הלב קרע ענגל ודרך אותו אות ב' נמחק:

[7] דמיין כדי לפטור תורבות אבל הן עצמן לא יקרבו אע"ג דרובע ונרבע לא אסור בהנאה אלמא אע"ג דאיסורן בהנאה לא בטלי ברובא:

[8] נתערבה בחטאות: בחטאות מתות. באותן חמש חטאות שמתות: וקשיא לן מאי קאמר. פשיטא דכי נתערב זבח אחד בחטאות מתות דכולן יאותו האיל הרובן מתות: אלא הכי קאמר כל הזבחים כשרים שנתערב בהן אחת מחטאות מת אפי' אחת כריבה כולן יאותו דלא בטלה בריבא: הני מילי פרדעם דאפור בהנאה. דהני חמש חטאות ושור הנסקל ואיסורי הנאה: אבל כי מתערב זבח אחד בחטאות. כגון הני דמתניתין האתנן והמחיר והכלאים והטרפה לא להכי איצטריך מתניתין: והא נמי תנינא בסיפא דההיא דכל הזבחים נתערבו בהן רובע ונרבע ברובע על פי עד אחד אי ע"פ הבעלים דאינו חייב מיתה קא כייריי דאינו אסור בהנאה: יכיבו כולן ויביא בדמי יפה שבהן מאותו מין. כלומר אם נתערבו בעולות ובאשם דשלמים ובחטאת יכבו אותן [9] מוקצה דאות ה' נמחק: [10] בדמי היפה שבהן. [11] נתערבו ברובע ונרבע: [12] בדמי היפה שבהן. [13] ליבטלו. ס"א ל"א אמר רב כהנא כו' עד אמר לי אי מההיא הוי"א ה"מ בקדשים אבל בחולין

[14] כל האסורין [לגבי מזבח] אוסרין בכל שהן. אפי' נתערבו אחד באלף כולן אסורין למזבח אם אינו ניכר. וכולהו משכחת להו דאינן ניכרין אבל טרפה לא אלא כדמוקים לה במסכת זבחים בפרק כל הזבחים שנתערבו (דף עד:) כגון שנתערבה דרוסת הזאב בנקיבת הקוץ אי נמי בולד טרפה ואליבא דר"מ דאמר לא יקרב: **גמ' וקשיא לן.** התם[1] מאי אפי' דקאמר דהא קתני כל הזבחים שנתערבו בחטאות המתות דמשמע אחד מן הזבחים נתערב בהיכה חטאות המתות ואפי' אחד דאיתר ברבוא דאיסור כולן יאותו ומאי[2] קאמר[2] פסיטא לן דכ"ש דכי הוי איסורא יותר טפי (בגי איסור)[3] פסיטא דאיתותו דהא איסור רוחא. **ומשנינן.** התם[4] דהכי קתני כל הזבחים שנתערב בהן אחד מחטאות המתות דמשמע דאחד חטאת נתערבה בזבחים כשהיו הרבה ואפילו אחת לאיסור ברבוא דאיתר כולן יאותו ולא בטיל אד ביניייהו ולמה לי למיהדר ולמימרי הכא: **פסס הוא.** גבי חטאות המתות ושור הנסקל: **דאיסורי הנאה גינהו.** ומשום הכי משיני ולא בטלי: **אכל.** הני דאמתני' רובע וגרבע דאמתרין בגמרא להדיוט דהכי עסקינן שרבע או גרבע על פי עד אחד לאיסה נקלת נכך או שהבעלים הודו ומודה בקנס פטור אימא ליבטלו קמ"ל מתניתין: **וזבחים** [עב.] **גרסי'**[5] **תו** ואי אשמעינן הא דאמורה ה"מ הכא הוא לגבוה מאים ומשום הכי לא בטלי וירבו עד שיסתאבו ויאכלם להדיוט אבל מלמא להדיוט אמי אסורה אימא לבטלו קמ"ל דאם יאותו דאפי' לגבי הדיוט לא בטיל דאי בטיל אימא ירבו עד שיוממו ויפדו ויאכלם להדיוט: **פגינא דאם בזבחים** [עא.] (ברובע) **אחד מן הזבחים שנתערב ברובע וגרבע דאולין ירבו עד שיסתאבו וימכרו ויביא דמי היפה שכבר קרבן מאותו סמוך.** כלומר ממון אותו קרבן שנתערב בהן אם אלמים היו יביא דמי יפה שבהן אלמים דיד הקדש על העליונה ואם עולה היתה יביא דמי היפה עולה. אלמא שמעי' מהתם דלא בטלי ברובע: **תדא כחולין.** מתני' דהכא מיירי בנתערבו כשהן חולין ואחר כך הקדישן ונתערבו כשהן קדושים דהתם קתני כל הזבחים: **אכל.** הכא גבי חולין דלא מתיסר בשעת תערובות דלא שייך כהו אלא גבוה אימא ליבטלו וכי מקדיש להו קדשי שפיר דהא כבר אינעבל ליה איסור וליקרבו קמ"ל: **וזבחים** [עא.]: קפדיק ריפתי הא דתמורה ולא בעי הא דזבחים ומשני הכא תקנתא אינעבל ליה לכהי הדר מנא לה הכא דזבחים דהתם בתמורה מנא לאוסרין בכל שהן ולא מנא תקנתא והכא מנא תקנתא ימכרו ויביא דמי יפה שבהן מאותו המין: **וכחולין נמי פגינא.** דאפילו בחולין ממש לא בטלי בגמרא בעלי חיים וכל הגך דמשיני' **ועורות לנוזין.** מפרש במסכת ע"ז (דף לב.) **שנוקרין** כנגד הלב יג) עגול בדרך אומנות נקב הליטתו האימורין והקרביים לעבודת כוכבים ומקריבה עבודת כוכבים אסור בהנאה: **ושיער גויר.** אסור בהנאה דבעי שיגוע מתת הדוד: **וכשר בחלב.** תמיכת בשר שנתבשלה בחלב ושוב נתערבה בחלב תמיכות כולן אסורות ואליבא דמאן דאמר בשר בחלב אסור בהנאה בשמיטת חולין בפרק כל הבשר יד) (דף קיד:): **מאי שנא הכא.** נקדשים דמני איסורי הנאה כגון מעות המתות ושור הנסקל ואיסורי אכילה כגון טרפה דהדר הדדי: **מערובת דחולין כו'.** כלומר דגבי מסכת עבודת כוכבים הוי מערובת דחולין דאיפסדיק ותני איסורי הנאה לחוד דקתני (ע"ז כט:): ואלו אסורין ואוסרין בכל שהן ואלו דכרים שאינן אסורין איסור הנאה אבל עובד כוכבים ואין ישראל רואהו כו' מיסתברא קאי גבי מסכת עבודת כוכבים משום דבעי לפרושי איסורי דיין נסך דדמיין[6] ליה דהם נמי אסורין בהנאה: הכא נמי גבי זבחים דדמיין[6] ליה דכולהו אסורין לגבוה: **מן הבהמה.** משמע דלא כל הבהמה: **והכא דין הוא.** ולא צריך קרא: **תורש בשור וכתמור יוכיח.** שמותר לגבוה אם הקדישו אחרי כן: **עול לך מה שהכאת.** דלאו פירכא היא מהאי טעמא: **סרי שנתעבדה עבירה בשני עדים.** כלומר הרי יש לך להביא בדין זה אותו שני עדים מעידין בו שרבע או שגרבע דהוא ודאי מיתה ואסור לגבוה: **על פי עד אחד או על פי הבעלים.** דליכא מיתה מנין לך שאסור לגבוה אי לאו קרא: **דודאה עד אחד פוסלנו מהקרבה.** דכיון דאמר מכם מוס קבוע הוא פסול מהקרבה: **פוסלנו מאכילה.** שהרי בסקילה הוא: ליפוייהן

[1] כל האסורין לגבי מזבח אוסרין בכל שהן [2] הרובע והגרבע והמוקצה והנעבד [3] והאתנן [4] ומחיר [5] והכלאים [6] והטרפה [7] ויוצא דופן איזהו מוקצה [8] המוקצה לעבודת כוכבים הוא אסור ומה שעליו מותר ואיזהו [9] הנעבד כל שעובדין אותו הוא ומה שעליו אסור [10] וזה וזה מותר באכילה: **גמ'** אמר מר אוסרין בכל שהן [11] דלא בטלי ברובא תנינא [12] כל הקדשים שנתערבו בחטאות מתות או בשור הנסקל אפי' אחד ברבוא ימותו וקשיא לן [13] מאי קאמר [14] הכי קתני נתערבו בהן מחטאות מתות או שור הנסקל אפילו [15] ברבוא ימותו אצטריך ס"ד אמינא [16] התם הוא דאיסורי הנאה אבל הכא דלאו איסורי הנאה אימא ליבטל ברובא קמ"ל [17] ורובע וגרבע נמי [18] תנינא [19] נתערבו [20] רובע וגרבע ירעו עד שיסתאבו וימכרו ויביא בדמי [21] יפה שבהן מאותו המין אמר רב כהנא אמריתה לשמעתא קמיה דרב שימי בר אשי אמר לי חדא בחולין וחדא בקדשים וצריכי דאי אשמעינן גבי קדשים משום דמאיסי אבל גבי חולין אימא ליבטלי [22] ובחולין נמי תנינא [23] ואלו אסורין ואוסרין בכל שהן ליין נסך [24] ועבודת כוכבים [25] וציפרי מצורע [26] ועורות לבובין [27] ושיער גזיר [28] ופטר חמור [29] ובשר בחלב [30] ושור הנסקל [31] ועגלה ערופה [32] וחולין שנשחטו בעזרה [33] [ושעיר המשתלח] הרי אלו אסורין ואוסרין בכל שהן צריכי [34] דאי אשמעינן התם [35] (דאיסורי הנאה דלא בטלי אבל הכא ליבטלי) ואי אשמעינן הכא דלגבוה דמאים אבל להדיוט אימא [36] איסורי הנאה ליבטלו ברובא [37] קמ"ל [38] ורובע וגרבע מנלן דאסירי לגבוה דתנו רבנן [39] מן הבהמה להוציא רובע וגרבע והלא דין הוא ומה בעל מום שלא נתעבדה בה עבירה פסול לגבי מזבח רובע וגרבע שנעבדה בהן עבירה אינו דין שאסורין לגבי מזבח חורש בשור וחמור יוכיח שנתעבדה בו עבירה ומותר לגבי מזבח מה לחורש בשור וחמור שאין חייבין מיתה תאמר ברובע וגרבע שחייבין מיתה טול לך מה שהבאתה הרי שנתעבדה בהן עבירה בשני עדים נעבדה בהן עבירה על פי עד אחד או על פי הבעלים מנין אמר רבי שמעון אני [40] דן ומה בעל מום שאין התראת שני עדים פוסלתו מאכילה הודאת עד אחד פוסלתו מהקרבה [41] ברובע וגרבע שהודאת שני עדים פוסלתו מאכילה אינו דין שהודאת עד אחד פוסלתו מהקרבה ת"ל מן הבהמה להוציא רובע וגרבע והא אתיא מדינא [42] [43] (לא אתיא) אמר

כל האסורין. אבל הבא דלאו איסורי [הנאה] נינהו אימא ליבטלו ברובא וכפ' התערובות (זבחים עא:) קאמר ולא אשמועי' הכא ה"מ דלהדיוט אריים קמ"ל הך דקתני התם יאותו ואפי' להדיוט אמיני: **והרובע